

РАН БОСИЛЕК
КУМА ЛИСА КРЪСТНИЦА

chitanka.info

Направили си Кумчо Вълчо и Кума Лиса къщичка. Заживели си заедно.

Донесли си гърненце мед.

— Да го изядем, Лиске! — рекъл Вълчо.

— Не бива, Вълчо! — отговорила Лиска. — Ще го скрием за гости.

— Да го скрием, сестричке.

Речено-сторено. Скрили меда в хралупата до къщичката.

Минало ден. Минали два, прияло се на Кума Лиса медец. Както седели с Вълча в къщичката, скочила Лиска и рекла:

— Хлопат, Кумчо. Ще видя кой иде.

— Виж, Лиске.

Кума Лиса отворила вратата. Постояла вън. Върнала се.

— Кой е, Лиске? — попитал Вълчо.

— Мене търсят, куме.

— Кой те търси?

— Хралупан.

— Защо си му?

— Моли ме да му кръстя детенце. Чудя се да ида ли, да не ида ли.

— Иди, Лиске, иди. Аз ще вардя къщичката.

Кума Лиса излязла вън.

Отишла при хралупата. Хапнала медец. Поразходила се. Върнала се.

— Как кръстихте детенцето? — попитал Вълчо.

— Наченалчо! — отговорила Кума Лиса и се облизала сладичко.

Минало ден. Минало друг. На Кума Лиса пак се дояло медец.

— Куме — рекла, — чукат на вратата.

— Иди, кумице, виж кой е.

Отворила Лиска вратата. Постояла вън. Върнала се.

— Кой е, Лиске? — попитал Вълчо.

— Хралупан. Мене търси.

— Защо си му?

— Брат му имал детенце. Кани ме да го кръстя. Да ида ли?

— Иди, защо да не идеш? Аз ще пазя къщичката.

Пак отишла Лиска при хралупата. Преполовила медаца. Поразходила се. Върнала се.

Запитал я Кумчо Вълчо:

— Как кръстихте детенцето?

— Презполованчо!

— Хубаво име! — рекъл Вълчо.

— Сладко именце! — облизала се Лиска.

На другия ден пак ѝ се дояло мед.

Тя бутнала Вълча и рекла:

— Чукат, куме!

— Иди виж кой е — казал Вълчо.

Излязла пак Кума Лиса. Постояла вън. Върнала се.

— Кой е, Лиске? — попитал Вълчо.

— Пак Хралупан. Мене търси.

— Защо си му?

— Сестра му родила близначета. Моли ме да ги кръстя. И сега ще ида, че вече кола с кокошки да ми докарат, не си оставям къщичката.

Отишла Лиска до хралупата. Изблизала до капка меда. Търкулнала гърнето. Поразходила се. Върнала се. Посрещнал я Вълчо. Попитал я:

— Как кръстихте малките близначета?

— Облизанчо и Търкуланчо.

— Хубави имена! — рекъл Вълчо.

— Сладки именца! — облизала се Лисанка и легнала да подремне.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.